

Igei gondolatok – Húsvét utáni 4. vasárnap

(Cantate -Énekeljetek!)

Igehirdetési alapige: Mt 21,14-17

Azután vakok és bénák mentek hozzá a templomba, és meggyógyította őket. Amikor pedig a főpapok és az írástudók látták azokat a csodákat, amelyeket tett, és a gyermekeket, akik a templomban ezt kiáltották: „Hozsánna a Dávid Fiának!” - haragra lobbantak, és így szóltak hozzá: „Hallod, mit mondanak ezek?” Jézus pedig így válaszolt nekik: „Hallom. Sohasem olvastátok: Gyermekek és csecsemők szája által szereztél dicséretet?” [Zsolt 8,3] Erre otthagya őket kiment a városból Betániába, és ott töltötte az éjszakát.

A sok testi nyomorúság és betegség között talán ez a kettő: a vakság és a bénaság az, ami minden korban, Jézus korában is a legsúlyosabbnak számított. A vak és a béna ép ésszel él, fel tudja fogni a betegségének a hátrányát. Nincs kilátása a gyógyulásra, mert mindkettő végleges, gyógyíthatatlan betegségnek számít, tehát betegségnél is rosszabb az a lelki állapot, amelybe a beteg kerül: ez pedig a reménytelenség. Jézus látja ezeknek a beteg embereknek nemcsak a testi tehetetlenségét, hanem a reménytelen lelki állapotukat is. Tudja, hogy a hozzá fordulóknak öbénne újra meglátják a reményt. Nem csalódnak benne, meggyógyítja őket.

Tudjuk, hogy Jézus azonban nem emiatt érkezett a világba, hanem azért, hogy a reménytelen lelki helyzetű embereknek segítsen. Mert a bűnös alapállapotunk, az ördög, a világ és a testünk általi folyamatos kísértések, és a halálfélelmünk állandó reménytelen helyzetben tartanak minket. Ebben a helyzetünkben hozta el Jézus a mi számunkra is a reményt. Mert Jézus nélkül ezek a lelki helyzetek is gyógyíthatatlanok.

A zsidó nép vezetői – főpapok, írástudók, vének, farizeusok – olyan Messiást vártak, aki testi, anyagi jólétet hoz az országnak. A várva-várt Messiást nevezték „Dávid Fiának”, mert a próféciaik szerint a Messiásnak a Dávid nemzetségéből származónak kellett lennie. A gyerekek azt ismételték, amit a felnőttektől már nyilván hallottak: Jézus a Messiás. Ez túrhetetlen a vezetők számára és ezért mondják nagy haraggal Jézusnak: „Hallgattasd el őket! Ne hagyd, hogy ezek a gyerekek hazugságokat terjesszenek rólad!” De Jézus nem hallgattatja el őket, mert igazságot mondanak.

Jézus azt mondja, hogy nem kevesebb valósul meg itt, minthogy a 8. zsoltár próféciaja teljesedik be: Isten a gyermekek szája által szerez dicsőséget Jézusnak. Úgy is lehetne mondani, hogy ha a felnőttek, sőt a nép vezetői - akiknek a feladata volna - nem ismerik fel Jézusban a Messiást, akkor Isten a gyermekek szája által fog bizonyosságot tenni fia mellett. Lukács evangéliumában (19,40) még tovább folytatja: és ha a gyermekeket elhallgattatjátok, akkor a kövek kezdenek el kiáltozva dicsérni engem. Mert lehetetlen, hogy a dicsőítés el ne hangozzon. De ha már csak a kövek dicsérik Jézust, akkor lelki értelemben vége annak az embernek, akit Isten megtervezett.

Nyugat-Európában évszázados keresztyén templomok ezreiben hallgatott el a Krisztus-dicsőítés. Már sem felnőtt, sem gyerek nem énekel Jézus dicsőségéről. Üresen konganak, vagy turista látványossággá súlyledtek. De talán a falakba beépített kövek még emlékeznek régi tömegek fenséges éneklésére. Magukba szívták régi kor embereinek hitből fakadó gyönyörűséges énekeit. És most talán a kövek ismételték a magukba szívott himnuszokat. Mert a Krisztus-dicsőítés nem hallgathat el. Mi ezt már nem halljuk, de Isten igen. De jaj, annak az embernek, akinél abbamaradt az ének. Jaj, annak a kornak, amelyik korszak és generáció abbahagyta az éneket. Ha te nem énekelsz, nem kiáltasz dicséretet, helyetted már nem fog senki. Ha téled nem tanulja meg a következő nemzedék a hitből fakadó Krisztus-imádást, mástól már nem fogja megtanulni.

A zsidók, akikhez érkezett Jézus nem dicsőítenek, hallgatnak. Mi Jézus válasza? Hátat fordított, otthagya őket és kiment a városból. Ha a mai korunk, akikhez éppen úgy érkezett Jézus, nem dicsőít, hanem hallgat, akkor mi Jézus válasza? Hátat fordít ennek a mai világnak, otthagya minket és kimegy a világunkból. Őrizd meg ettől szerető mennyei Atyánk.

Kedves Testvérek! Terveink szerint, ha Isten is úgy akarja, **első alkalommal május 9-én** vizsátérhetünk a templomunkba, - tehát egy héttel korábban, mint ahogyan azt az előző levelünkben írtuk - hogy személyesen is részt vehessünk az istentiszteleteken. Ugyanakkor kérünk mindenkit, aki még nem esett át a fertőzésen, hogy oltassa be magát, mert csak azokat tudjuk jó szívvel közösségeinkbe engedni, akik ilyen módon is felelősséget mutatnak mások iránt. A társadalmi (közösségi) élet egymás iránti bizalmon alapszik, ezért bízunk azokban a szakemberekben, orvosokban, akik ezt mindenkinek ajánlják.